

DECIZIA CIVILĂ NR.XXX
Ședința publică din XXX.2011

PREȘEDINTE :
JUDECĂTOR :
JUDECĂTOR :
GREFIER:

Pe rol se află pronunțarea în recursul declarat de reclamanta S.C. XXX S.R.L. XXX împotriva sentinței civile nr. XXX/XXX.2010 pronunțată în dosarul nr. XXX/2009 al Tribunalului XXX, în contradictoriu cu pârâtele intimate Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale XXX, Autoritatea Națională a Vămilelor București și Direcția Generală a Finanțelor Publice XXX, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

Mersul dezbaterilor și susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de XXX.2011, care face parte integrantă din prezenta decizie și când pronunțarea a fost amânată pentru astăzi, când,

CURTEA

Asupra recursului de față, constată:

Prin sentința civilă nr. XXX/XXX.2010 pronunțată în dosarul nr. XXX/2009, Tribunalul XXX a respins ca nefondată acțiunea reclamantei S.C. XXX S.R.L. împotriva pârâtelor Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale XXX, Autoritatea Națională a Vămilelor XXX și Direcția Generală a Finanțelor Publice XXX, având ca obiect cererile de anulare a Deciziei pentru regularizarea situației cu nr. XXX/XXX.2009 pentru suma totală de XXX lei din care TVA în cuantum de XXX lei, majorări în cuantum de XXX, comision vamal în cuantum de XXX lei, majorări în cuantum de XXX lei, TVA în cuantum de XXX lei, majorări în cuantum de XXX lei, dobânzi compensatorii în cuantum de XXX lei; a Deciziei pentru regularizarea situației cu nr. XXX/XXX.2009 pentru suma totală de XXX lei din care taxe vamale în cuantum de XXX lei, majorări în cuantum de XXX, comision vamal în cuantum de XXX lei, majorări în cuantum de XXX lei, TVA în cuantum de XXX lei, majorări în cuantum de XXX lei, dobânzi compensatorii în cuantum de XXX lei; a Procesului verbal de control cu nr. XXX/XXX.2008 pentru suma totală de XXX lei; a Procesului verbal de control cu nr. XXX/XXX.2008 pentru suma totală de XXX lei. a Deciziei nr. XXX/XXX.2009 de soluționare a contestației formulate de petenta împotriva actelor administrative mai sus menționate.

În motivare s-a reținut că prin precizarea de acțiune (fila 114) reclamanta învederează instanței că solicită obligarea pârâtei de ordin I la restituirea sumei de XXX lei reprezentând achitarea debitelor stabilite prin Deciziile de regularizare a situației nr. XXX/XXX.2009 și nr. XXX/XXX.2009 achitate de reclamanta în data de XXX 2009 cu ordin de plată prin banca ING N.V. Amsterdam Agenția Bancară XXX și obligarea pârâtei de ordinul 1 la plata

dobânzii legale aferentă acestei sume calculată de la data plății și până la restituirea integrală a acesteia.

În fapt, din actele și lucrările dosarului tribunalul a reținut următoarele;

În anul 2006 SC XXX SRL a depus la Biroul Vamal XXX în baza art. 134 din Legea 86/2006 privind Codul vamal al României, următoarele declarații vamale de plasare în regim suspensiv economic de perfecționare activă sistem cu suspendare:

- IM nr. XXX/XXX.2006;
- IM nr. XXX/XXX.2006;

Termenul de încheiere al acestor operațiuni acordat de autoritatea vamală în baza autorizației de perfecționare activa nr. XXX/XXX.2001 completată cu adresele Direcției Regionale Vamale XXX nr.XXX/XXX.2002, conform art. 138 alin.1 din Legea 86/2006, fiind 06.11.2007.

Problema de drept care face obiectul dezbaterii și de a cărei dezlegare depinde soluționarea prezentei pricini vizează stabilirea modalității de încheierea după aderarea României la UE a unui regim vamal deschis înainte de aderare, respectiv care este regimul vamal aplicabil bunurilor introduse în țară conform declarațiilor vamale ce fac obiectul cauzei și anume regimul vamal suspensiv de perfecționare activă sau regimul vamal definitiv - punerea în liberă circulație.

Așa cum rezultă din probațiunea administrată în cauză, instanța a reținut următoarele:

Reclamanta a reimportat din Ucraina cu cele două declarații vamale de import 1.830 perechi fețe încălțăminte articol 59919 și 1.280 perechi fețe încălțăminte articol 58033 și 1200 perechi fețe încălțăminte articol 58034 (total 4.310 perechi) poziția tarifara menționată în aceste declarații vamale este xxx;

-În data de 21.12.2006 reclamanta expediază cu avizul de însoțire a mărfii nr. xxx SC xxx SRL 3.302 componente șoșoni alpini reimportați din Ucraina respectiv 960 perechi articol 59919, 1.254 perechi articol 58033 și 1.088 perechi articol 58034.

-În data de 21.12.2006 reclamanta emite și factura externă către beneficiarul S.C. xxx SA din Franța cu care s-a încheiat contractul de perfecționare activă;

- În data de 22.12.2006 se întocmește declarația vamală cu nr. xxx/22.12.2006 pentru ieșirea din țară a 3.302 componente șoșoni alpini cu aceeași poziție tarifară xxxx cu care s-au reimportat din Ucraina.

Potrivit Art. 138. - (1) Autoritatea vamală stabilește termenul în care produsele compensatoare trebuie să fie exportate sau reexportate ori să li se atribuie o altă destinație vamală. Acest termen trebuie să țină seama de durata necesară pentru efectuarea operațiunilor de perfecționare și de livrare a produselor compensatoare.

Regimul vamal suspensiv economic se încheie atunci când mărfurile primesc o nouă destinație vamală acceptată așa cum prevede art. 111 alin.1 din Legea 86/2006, coroborat cu art.89 alin.1 din Regulamentul CEE nr.2913/92 Legea 86/2006:

Art. 111. - (1) Regimul suspensiv economic se încheie când mărfurile plasate în acest regim sau, în anumite cazuri, produsele compensatoare ori

transformate obținute sub acest regim primesc o nouă destinație vamală admisă. Regulamentul CEE 2913/92;

Produsele compensatoare, fețe încălțăminte, obținute în UCRAINA din mărfurile (materiile prime) exportate temporar cu declarația vamală EX2 nr. xxx/22.11.2006, regim 2151, la reintroducerea în ROMÂNIA au fost plasate în regim suspensiv de perfecționare activă sistemul cu suspendare cu declarația vamală IM5 nr. xxx/15.15.2006, regim 5121, care este, potrivit art. 107 din Legea 86/2006, regim vamal suspensiv economic. Aceasta este o declarație vamală temporară de perfecționare activă depusă și acceptată în baza autorizației de perfecționare activă nr. xxx/20.08.2001, document anexat la referat. Produsele compensatoare rezultate din prelucrarea mărfurilor plasate sub acest regim cu declarația vamală în cauză, sau mărfurile în aceeași stare au primit, conform cu pct.9. termenul de reexport, din autorizația de perfecționare activă nr. xxx/20.08.2001 completată cu adresele DRV XXX nr. xxx/05.03.2002, xxx/23.08.2005, ca termen limită de plasare sub o nouă destinație vamală admisă, data de 06.11.2007, potrivit art.138 aiin.1 din Legea 86/2006 privind Codul vamal al României.

Art. 111. - (1) Regimul suspensiv economic se încheie când mărfurile plasate în acest regim sau, în anumite cazuri, produsele compensatoare ori transformate obținute sub acest regim primesc o nouă destinație vamală admisă. Regulamentul CEE 2913/92;

Art. 89. - (1) Un regim suspensiv cu impact economic se încheie când se atribuie o alta destinație vamala admisa mărfurilor plasate in acest regim, fie produselor compensatoare sau transformate plasate sub acest regim. Deoarece pentru mărfurile plasate sub regimul vamal suspensiv economic cu declarația vamală IM5 nr. xxx/15.12.2006, nu a fost solicitat de către titularul operațiunii SC xxx SRL plasarea sub un alt regim vamal pentru a primi o nouă destinație vamală admisă, în mod corect autoritatea vamala a constatat existența creanței fiscale și a procedat conform art. 89 alin. 2 din Regulamentul CEE 2913/92, coroborat cu art. 111(2) din Legea 86/2006 la emiterea titlului de creanță.

Într-adevăr, Declarațiile Vamale nr. 123774/29.11.2006 și nr. xxx/15.12.2006 ce fac obiectul cauzei lichidează alte regimuri de perfecționare activă, respectiv aceste declarații vamale sunt aferente pentru importul materiei prime din Franța, import efectuat în baza autorizației de perfecționare activă nr. xxx/2006.

Dar este pe cât de evident pe atât de necontestat și faptul că întreaga probațiune depusă la dosarul cauzei coroborată cu concluziile din raportul de expertiză contabilă demonstrează fără nici o tăgadă faptul că regimurile suspensive de perfecționare activă deschise cu declarațiile vamale nr. I xxx/29.11.2006 și xxx/15.12.2006 nu au fost închise de către societatea reclamantă.

Referitor la acest aspect, contrar susținerilor reclamantei, care prin notele de ședință depuse la dosarul cauzei susține că Declarațiile vamale nr. xxx/29.11.2006 și nr. xxx/15.12.2006 nu sunt declarații vamale de import în perfecționare activă, iar declarația de import nr. xxx/10.02.2007 lichidează regimul suspensiv, instanța a constatat că în conformitate cu prevederile art. 378 alin. 1 din Regulamentul vamal aprobat prin HG nr. 707/2006 în sarcina titularului de regim suspensiv rezidă obligația de a

depune decontul de încheiere al fiecărei operații temporare în parte, „cel mai târziu la expirarea termenului de încheiere, indiferent dacă se recurge sau nu la simplificarea prevăzută de art. 138 alin. 2 Cod vamal - în cazul perfecționării active, sistemul cu suspendare sau a transformării sub control vamal,'decontul de încheiere este prezentat biroului de control în termen de 30 de zile.

Așa cum rezultă din prevederile Normelor tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației sumare, declarației vamale în detaliu și exemplarelor de control T5R aprobate prin Ordinul nr. 6312/2006 al Agenției Naționale de Administrare Fiscală la cap. 3 „instrucțiuni specifice privind completarea rubricilor declarației vamale în detaliu de către declarant în cazul operațiunilor de perfecționare activă, admitere temporară", sunt precizate în mod expres, detaliat codurile utilizate pentru datele ce trebuie completate în rubricile declarației vamale de import în perfecționare activă cu regim de încheiere acordat.

Or, în cauză reclamanta tocmai acest fapt nu i-a dovedit, respectiv că produsele compensatoare importate din Ucraina au primit o destinație, respectiv antrepozitare vamală și punere în liberă circulație, dovadă în acest sens făcând lista documentelor atașate la Declarația vamală nr. xxx/22.12.2006 din care rezultă că aceasta lichidează parțial numai DVOT nr. xxx/2006, dar nicidecum și declarațiile de import temporar aflate în litigiu, respectiv DVOT nr. xxx/2006 și nr. xxx/2006, iar SC xxx SRL nefăcând dovada cu documente justificative din care să rezulte că mărfurile plasate în regim suspensiv economic de perfecționare activă sistem cu suspendare cu Declarația vamală IM5 nr. xxx/ 15.12.2006 au primit o nouă destinație vamală admisă.

După cum aceeași concluzie se impune și cu privire la punerea în liberă circulație cu Declarația vamală nr. xxx/20.02.2007 la care reclamanta face trimitere, cerere prin care au fost lichidate doar declarații de antrepozitare, dar nici o declarație de import temporar, declarație vamală care de altfel s-a dovedit a nu avea nici o legătură cu declarațiile de import temporar din prezenta pricină.

În raport cu aceste considerente și a cadrului legal incident reglementat așa cum s-a arătat de prevederile art. 378 alin. 1 lit. a din Regulamentul vamal aprobat prin HG nr. 707/2006, instanța nu a putut concluziona decât că, în condițiile în care autoritatea vamală prin adresa nr. xxx/21.07.2010 a menționat că în evidențele autorității vamale privitor la cele două declarații vamale de import aflate în litigiu nu a fost depus decontul justificativ de încheiere a fiecărei operațiuni temporare în parte, respectiv nu s-a făcut dovada înscrierilor în decont a operării fiecărei lichidări parțiale sau totale, înscrieri care să fie certificate de către autoritatea vamală după confruntarea datelor cu cele înscrise în declarația vamală de lichidare și în documentele atașate, cele două declarații vamale de import din Ucraina sunt declarații vamale de import în regim de perfecționare activă cu suspendare au fost acordate în baza Autorizației de perfecționare activă nr. xxx/2001 cu termen de închidere a operațiunilor la data de 6.11.2007, motiv pentru care, susținerile reclamantei au fost găsite nedovedite reprezentând apărări formale ce au fost înlăturate, ca atare.

În condițiile în care reclamanta nu a închis operațiunea respectiv în termenul acordat în mod corect pârâta de ordinul 1 a procedat la închiderea din oficiu a operațiunilor vamale în regim de perfecționare activă.

De altfel, este relevant a fi reținut și poziția contradictorie a reclamantei care pe de o parte a susținut faptul că operațiunile temporare au fost închise, iar la solicitarea instanței de a face această dovadă, a susținut că aceleași operațiuni nu trebuiau închise.

Revenind așadar la problema de fond a pricinii de față, respectiv a stabilirii stării de fapt fiscale, instanța a constatat că declarațiile vamale nr. xxx/2006 și nr. xxx/2006 sunt declarații de plasare în regim temporar de perfecționare activă, cu termen de încheiere solicitat de titulara operațiunii temporare, respectiv de declarantul vamal - reclamant în cauză și acordat de autoritatea vamală, dar pentru care reclamanta nu a făcut dovada încheierii regimului de perfecționare activă a operațiunilor descrise cu DVOT nr. xxx/29.11.2006, respectiv xxx/15.12.2006, concluzie care se coroborează și cu răspunsul dat în expertiza contabilă cât și în precizările la obiecțiunile formulate de reclamantă din care rezultă indubitabil că pentru mărfurile reimportate din Ucraina în baza declarațiilor vamale nr. xxx/2006 și nr. xxx/2006 nu rezultă că aceste mărfuri au fost puse în liberă circulație, astfel că nici regimul vamal suspensiv economic sub care au fost plasate mărfurile cu declarații vamale ce fac obiectul litigiului nu a fost încheiat în termenul acordat de autoritatea vamală de către titularul operațiunii, SC Lori Comimpex SRL așa cum dispun prevederile art. 89 alin. 1 din Regulamentul CEE 2913/92, respectiv nr. 118 alin. 1 din Regulamentul CEE 2913/92.

Pe cale de consecință, în mod corect organele fiscale au dat eficiență prevederilor Tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană adoptat cu Legea nr. 157/2005 dispoziții obligatorii conform art. 148 alin. 2 din Constituția României care prevede „Ca urmare aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne cu respectarea prevederilor actului de aderare, cu respectarea prevederilor art. 121 alin. 1 din Regulamentul CEE 2913/92” și conform art. 82 din Legea nr. 86/2006 care prevăd că „mărfurile destinate plasării sub un regim vamal trebuie să facă obiectul unei declarații pentru acel regim vamal „ ceea ce demonstrează într-un mod lipsit de orice echivoc că, în condițiile în care reclamanta a plasat în regim suspensiv de perfecționare activă, cu Declarațiile vamale nr. xxx/2006 și nr. xxx/2006 produse anterior aderării României la UE, aceasta avea obligația” ca în momentul încheierii regimului suspensiv chiar în condițiile în care aceasta a avut loc după aderarea României la UE, să depună o declarație vamală în condițiile legii, pentru dovedirea faptului că aceste produse plasate în regim vamal suspensiv anterior aderării, au primit o destinație vamală admisă.

Cum în speță mărfurile rezultate din materiile prime plasate în regim de perfecționare pasivă care la reintroducerea în România sub forma de produse compensatoare nu au fost puse în liberă circulație, acestea au fost introduse într-un nou regim suspensiv de perfecționare activă, regim supus supravegherii vamale până la încheierea acestuia conform legislației vamale.

Pe cale de consecință datoria vamală reprezentând TVA în cuantum de xxx lei respectiv de xxx lei stabilită prin procesul verbal de control nr.

xxx/29.12.2008 și nr. xxx/29.12.2008, care a luat naștere în condițiile art 204 alin. 1 lit. s din regulamentul CEE nr. 2913/1992 este legal datorată de către reclamantă, majorările de întârziere calculate în baza art. 120 Cod procedură fiscală, sunt de asemenea datorate, iar actele administrative emise de către autoritatea vamală și organul fiscal competent sunt legale și temeinice, motiv pentru care instanța a respins acțiunea reclamantei.

În cauză a declarat recurs reclamanta S.C. xxx S.R.L. XXX solicitând admiterea cererii, modificarea sentinței conform art.304 pct.9 Cod procedură civilă și admiterea acțiunii.

În motivare recurenta arată că prima instanță a reținut că declarațiile vamale nr. xxx/2006 și nr. xxx/2006 ce fac obiectul cauzei sunt declarații de plasare în regim temporar de perfecționare activă pentru care reclamanta nu a făcut dovada încheierii regimului de perfecționare activă acordat de autoritatea vamală. Pe cale de consecință în mod corect organele fiscale au dat eficiența prevederilor Tratatului de aderare a României la U.E. adoptat cu Legea nr. 157/2005 dispoziții obligatorii conform art. 148 alin.2 din Constituția României care prevede "ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale U.E. precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne cu respectarea prevederilor actului de aderare, cu respectarea prevederilor art. 121 alin.1 din Regulamentul CEE nr. 22913/92" și conform art. 82 din Legea nr. 86/2006 care prevăd ca "mărfurile destinate plasării sub un regim vamal trebuie să facă obiectul unei declarații pentru acel regim vamal" ceea ce demonstrează într-un mod lipsit de orice echivoc că, în condițiile în care reclamanta a plasat un regim suspensiv de perfecționare activă, cu declarațiile vamale nr. xxx/2006 și nr. xxx/2006 produse anterior aderării României la UE, aceasta avea obligația ca în momentul încheierii regimului suspensiv chiar în condițiile în care aceasta a avut loc după aderarea României, să depună o declarație vamală în condițiile legii, pentru dovedirea faptului că aceste produse plasate în regim vamal suspensiv anterior aderării, au primit o destinație vamală admisă. Pe cale de consecință instanța de fond a respins acțiunea în contencios administrativ și a menținut ca temeinice și legale actele administrative contestate de reclamanta.

În luarea acestei decizii instanța de fond nu a reținut un element esențial în judecarea cauzei respectiv faptul că nu a făcut diferența dintre cele două regimuri vamale suspensive, respectiv perfecționarea pasivă și perfecționarea activă.

Potrivit dispozițiilor art. 134 alin.4 și 5 din Legea nr. 86/2006 în vigoare în luna noiembrie 2006, prin operațiuni de "perfecționare activă" se înțelege prelucrarea mărfurilor sau transformarea mărfurilor introduse temporar pe teritoriul României iar prin "produse compensatoare" se înțelege toate produsele care rezultă din aceste operațiuni de perfecționare activă.

Potrivit dispozițiilor art. 165 alin 4 din Legea nr. 86/2006 prin operațiuni de "perfecționare pasivă" se înțelege prelucrarea mărfurilor sau transformarea mărfurilor exportate în regim temporar iar prin "produse compensatoare" se înțelege toate produsele care se rezultă din operațiunile de perfecționare pasivă.

Așadar, arată recurenta, atât în cazul perfecționării active cât și în cazul perfecționării pasive rezultă produse compensatoare din prelucrarea sau transformarea materiilor prime.

Cu privire la starea de fapt menționează ca societatea reclamantă a importat din Franța materii prime începând cu anul 2001 în vederea prelucrării acestora în România în baza Autorizația de perfecționare activă (PAS) cu nr. xxx/20.08.2001,

Potrivit dispozițiilor art. 82 din Legea nr. 86/2006 "mărfurile destinate plasării sub un regim vamal trebuie să facă obiectul unei declarații pentru acel regim vamal."

Materiile prime din Franța destinate plasării regimului vamal de perfecționare activă au făcut obiectul unor declarații pentru acel regim vamal. Termenul final stabilit de autoritatea vamală pentru închiderea acestor declarații vamale de import temporară fost data de 6.11.2007.

Potrivit dispozițiilor art. 143 alin.1 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României mărfurile aflate în aceeași stare pot face obiectul unui export temporar parțial sau total în scopul perfecționării complementare în afara teritoriului vamal al României cu condiția obținerii unei autorizații.

Prin "mărfuri în aceeași stare" se înțelege mărfurile de import care, în regimul de perfecționare activă, nu au suferit nici o operațiune de perfecționare sau de transformare, (art. 107 alin. 4 din Legea nr. 86/2006).

În temeiul dispozițiilor de mai sus, recurenta arată că a solicitat autorității vamale să aprobe regimul de perfecționare pasivă pentru procesarea complementară în Ucraina a materiilor prime importate din Franța, introduse în țară în baza declarațiilor vamale de import temporar în regim de perfecționare activă.

Autoritatea vamală a eliberat reclamantei Autorizația xxx pentru regimul vamal de perfecționare pasivă, respectiv cusut fețe încălțăminte aplicat accesorii, finisat în Ucraina. La rubrica 10 din această autorizație s-a menționat că operațiunea aprobată este complementarea autorizației PAS nr. xxx/20.08.2001 conform art. 143 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

Prin urmare, arată recurenta, potrivit dispozițiilor legale de mai sus, materiile prime importate în regim de perfecționare activă, pot face obiectul unui export parțial sau total în scopul perfecționării complementare în *afara* României, urmând ca produsele obținute la introducerea în România să fie plasate în regimul de perfecționare activă inițiat cu declarațiile vamale de import temporar din Franța.

Ca urmare obținerii autorizației de perfecționare pasivă în data de 12.10.2006 recurenta exportă temporar Ucraina la firma xxx

-2.480 perechi fețe de încălțăminte croite conform facturii de export cu xxx/12.10.2006 întocmind în acest sens DVET (declarație vamală de export temporar) cu nr. xxx/12.10.2006, și

-în data de 22.11.2006 exportă temporar la aceeași firmă 2600 perechi părți fețe de încălțăminte croite conform facturii de export cu xxx/22.11.2006 întocmind în acest sens DVET cu nr. xxx/22.11.2006.

După perfecționarea complementară a produselor importate din Franța, produsele compensatoare se întorc din Ucraina în România cu declarațiile vamale de import xxx/29.11.2006 și nr. xxx/15.12.2006.

Instanța de fond susține că declarațiile vamale de import nr. xxx/29.11.2006 și nr. xxx/15.12.2006 ce fac obiectul cauzei sunt declarații vamale de import temporar în regim de perfecționare activă și că

reclamanta nu a închis aceste operațiuni de perfecționare activa in termenul acordat respectiv 6.11.2007.

Recurenta arată că susținerile pârâtei sunt nefondate deoarece declarațiile vamale cu nr. xxx/29.11.2006 și nr. xxx/15.12.2006 sunt declarații vamale de import care au închis in termenul acordat de autoritatea vamala' declarațiile vamale de export temporar DVET nr. xxx/12.10.2006 și nr. xxx/22 11.2006.

Regimul vamal suspensiv de perfecționare pasiva pe relația Ucraina fiind încheiat, declarațiile vamale aferente acestui regim nu pot fi considerate in regim de perfecționare activa deoarece produsele compensatoare rezultate și reimportate nu îndeplinesc condițiile prevăzute art. 134 alin.4 și 5 din Legea nr. 82/2006 privind regimul de perfecționare activa, respectiv nu mai sunt supuse unor prelucrări sau transformări din care să rezulte produse compensatoare.

Având in vedere ca autoritatea vamala nu a eliberat reclamantei o alta autorizație de perfecționare activa pentru importul din Ucraina, declarațiile vamale cu nr. xxx/29.11.2006 și nr. xxx/15.12.2006 nu pot fi considerate declarații vamale de import temporar in regim de perfecționare activa.

Se susține că urmare analizării conținutului procesului verbal de control se constata ca acesta se refera in întregime la un regim vamal încheiat, respectiv la regimul vamal de perfecționare pasiva și nu face nicio referire la declarațiile vamale de import în regim de perfecționare activa inițiale cu care s-au importat materiile prime din Franța in baza autorizației PAS nr. xxx/2001 menționata in actul de control.

Autoritatea vamala avea obligația sa menționeze in actul de control numărul și data declarațiilor vamale de import temporar in regim de perfecționare activa in baza autorizației PAS nr. xxx/2001 care nu au fost închise de recurenta până la termenul final stabilit de autoritatea vamala la data de 6.11.2007.

Prin urmare pentru produsele compensatoare obținute in Ucraina se încheie declarațiile vamale de import in regim de perfecționare activă cu care s-au importat materiile prime din Franța și nu declarațiile vamale de import produse compensatoare din Ucraina.

Din motivele mai sus prezentate recurenta susține că rezultă fără echivoc faptul ca cele doua declarații vamale de import din Ucraina ce fac obiectul cauzei nu sunt declarații vamale de import in regim de perfecționare activa cum greșit a reținut instanța de fond, prin urmare reclamanta nu avea obligația sa închidă aceste declarații vamale până la termenul de 6.11.2007. deoarece acestea încheie regimul vamal suspensiv de perfecționare pasiva in termenul acordat de Autorizația xxxx.

Cu privire la taxa pe valoarea adăugata suplimentara stabilita de organul de control vamal in cele doua decizii de impunere ce fac obiectul cauzei, menționează că recurenta nu poate fi obligata la plata acesteia deoarece prestările de servicii asupra bunurilor plasate in regim de perfecționare activa sunt scutite de taxa.

Pentru reglementarea scutirii de TVA, Ministerul Finanțelor a emis Ordinul nr. 2222/2006.

Potrivit dispozițiilor art. 14 alin.(I) din Ordinul nr. 2222/2006 :

ART. 14

(1) Scutirea de taxă pentru prestările de servicii asupra bunurilor plasate în regim de perfecționare activă, inclusiv în cazul bunurilor de origine comunitară, precum și pentru livrările de bunuri contractate cu beneficiarul stabilit în străinătate de către alte unități decât titularul autorizației de perfecționare activă și care sunt încorporate în produsele compensatoare, realizate până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, rămâne definitivă dacă produsele compensatoare sunt exportate sau sunt plasate în alt regim vamal suspensiv ori sunt transportate în alt stat membru din Comunitate după data de 1 ianuarie 2007 inclusiv.

În raportul de expertiză inițial, expertul a menționat ca "analizând avizele de expediție, facturile, jurnalele de banca, rezulta ca produsele compensatoare care au făcut obiectul DVI nr. xxx/29.11.2006 și nr. xxx/15.12.2006, au fost transportate la firma xxx din Franța, iar facturile emise pentru prestările de servicii au fost încasate prin cont bancar în baza jurnalului de banca

În data de 21.12.2006 recurenta expediază cu Avizul de însoțire a mărfii nr. xxx 3.202 perechi din produsele compensatoare importate din Ucraina, către xxx SRL din XXX. Beneficiarul produselor compensatoare xxx SA din Franța plasează 3.302 perechi în regim vamal suspensiv de antrepozitare vamală cu declarația vamală xxx/22.12.2006. În pagina cu documentele atașate la această declarație vamală s-a menționat ca termenul de plasare în regim de antrepozitare vamală este nelimitat și ca produsele compensatoare lichidează parțial declarația vamală de import temporar în regim de perfecționare activă cu nr. xxx/2006, respectiv declarația vamală cu care au fost importate materiile prime din care au rezultat produsele compensatoare.

Cu privire la DVOT nr. xxx/2006 cu toate ca recurenta solicitat expertului să verifice la autoritatea vamală această declarație, expertul a refuzat motivând ca această declarație nu face obiectul actelor de control și prin urmare nu se poate pronunța asupra ei.

Intimata Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale XXX a depus în probațiune la dosar Nota de descărcare din data de 3.02.2007 Borderou xxx.

Din această nota de descărcare rezulta ca antrepozitarul vamal xxx SRL descarcă declarația vamală de antrepozitare vamală cu nr. xxx/22.12.2006 pentru 3.247 perechi produse compensatoare importate din Ucraina, produsele fiind expediate în Franța în data de 3.02.2007 cu mijlocul de transport xxx.

Cu toate ce recurenta a justificat faptul ca 3.247 perechi componente șoșoni alpini reprezentând produse compensatoare obținute în Ucraina au fost expediate în Franța la beneficiarul xxx SA, instanța de fond nu a exonerat petenta de la plata taxelor vamale și a TVA pentru această cantitate.

În consecința recurenta solicită instanței să admită recursul și să modifice sentința pronunțată de instanța de fond în sensul admiterii cererii și obligarea intimatei Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale XXX la plata cheltuielilor de judecată atât în primă instanță cât și în recurs.

Examinând recursul reclamantei în raport cu motivele invocate se respinge ca nefondat pentru că:

Potrivit probelor dosarului, cele două D.V.I. cu nr.xxx/29.XI.2006 și xxx/15.XII.2006, în litigiu, constituie declarații vamale de import temporar în perfecționare activă (DVOT), regim vamal de scutire de la garantarea drepturilor vamale în baza Autorizației de perfecționare activă nr.xxx/2001, eliberată de autoritatea vamală pe seama reclamantei, cu un termen limită de închidere a operațiunii vamale la data de 6.XI.2007.

Această constatare rezultă din modul în care cele două D.V.I. au fost completate de către reclamantă în conformitate cu Normele tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației sumare, declarației vamale de detaliu și exemplarelor de control T5R aprobate prin Ordinul A.N.A.F. nr.6312/2006, care prevăd și codurile ce se utilizează pentru datele ce trebuie completate în rubricile din declarație.

Astfel, la rubrica 1: din declarații, se consemnează „IM5” adică import temporar, la rubrica 37 „5121” - simbolul 51 reprezintă plasare sub regim de perfecționare activă, iar simbolul 21, reprezintă export temporar în cadrul regimului vamal de perfecționare pasivă iar la rubrica „I” este consemnat termenul limită acordat la data de 6.XI.2007, pentru închidere a operațiunii vamale, adică al regimului vamal suspensiv acordat la cererea reclamantei.

Aceste constatări rezultă din analiza celor două D.V.I. depuse la filele 262-263 din dosarul Tribunalului XXX, situație în care susținerile recurenteii legate de natura juridică a regimului vamal acordat reclamantei prin cele două acte vamale, de inexistența unui termen de închidere a operațiunilor vamale aprobate prin cele două D.V.I. sau de eroarea primei instanțe în calificarea regimului vamal aplicabil importurilor efectuate de reclamantă sunt nefondate. Raportat la natura juridică a regimului vamal temporar acordat reclamantei, devin incidente cauzei prevederile art.138 alin.1 din Codul vamal aprobat prin Legea nr.86/2006, care dispune că „Autoritatea vamală stabilește termenul în care produsele compensatoare trebuie să fie exportate sau reexportate ori să li se atribuie o altă destinație vamală. Acest termen trebuie să țină seama de durata necesară pentru efectuarea operațiunilor de perfecționare și de livrare a produselor compensatoare.”

Regimul vamal suspensiv economic se încheie atunci când mărfurile primesc o nouă destinație vamală acceptată așa cum prevede art. 111 alin.1 din Legea 86/2006, coroborat cu art.89 alin.1 din Regulamentul CEE nr.2913/92 Legea 86/2006:

Art. 111. - „(1) Regimul suspensiv economic se încheie când mărfurile plasate în acest regim sau, în anumite cazuri, produsele compensatoare ori transformate obținute sub acest regim primesc o nouă destinație vamală admisă. Regulamentul CEE 2913/92”

Art.89 alin.1 din același cod prevede că „Un regim suspensiv cu impact economic se încheie când se atribuie o alta destinație vamala admisa

mărfurilor plasate in acest regim, fie produselor compensatoare sau transformate plasate sub acest regim.”

Deoarece pentru mărfurile plasate sub regimul vamal suspensiv economic cu declarația vamală IM5 nr. xxx/15.12.2006, nu a fost solicitat de către titularul operațiunii SC xxx SRL plasarea sub un alt regim vamal pentru a primi o nouă destinație vamală admisă, în mod corect autoritatea vamală a constatat existența creanței fiscale și a procedat conform art. 89 alin. 2 din Regulamentul CEE 2913/92, coroborat cu art. 111(2) din Legea 86/2006 la emiterea titlului de creanță.

Așa cum a concluzionat și expertul desemnat în primă instanță, mărfurile care au făcut obiectul Declarațiilor vamale nr. xxx/29.11.2006 și nr.xxx/15.12.2006 au ajuns la destinatarul din Franța, iar contravaloarea înscrisă în documentele financiar-contabile au fost încasate de reclamantă prin contul bancar deschis la ING Bank, din punct de vedere al legislației vamale, reprezentantul (comisionarul) vamal al reclamantei nu a aplicat prevederile art.41 alin.1 din Legea nr.86/2006, potrivit căreia:

„în scopul aplicării reglementărilor vamale, orice persoană implicată în mod direct sau indirect în operațiunile având ca scop schimbul de mărfuri dintre România și alte țări este obligată să furnizeze autorității vamale, la cererea acesteia și în termenul stabilit, toate documentele și informațiile necesare, pe orice suport, precum și orice sprijin necesar" sau art.128 din Codul vamal alin.1, respectiv: „Mărfurile pot rămâne în regim de antrepozitare vamală pe timp nelimitat. În cazuri excepționale, autoritatea vamală poate stabili un termen până la care antrepozitarul trebuie să atribuie mărfurilor o nouă destinație vamală"

Expertul arată că nu s-a întocmit declarația vamală *necesară* pentru o nouă destinație vamală a mărfurilor plasate sub regim vamal suspensiv economic de perfecționare activă și că, având în vedere că reprezentantul (comisionarul) vamal al reclamantei nu poate dovedi că a întocmit formalitățile vamale pentru punerea în liberă circulație a mărfurilor care fac obiectul litigiului, după data aderării țării noastre la U.E., reclamanta datorează autorității vamale sumele înscrise în procesul-verbal de control nr. xxx/29.12.2008 pentru suma totală de xxx lei și nr. xxx/29.12.2008 pentru suma totală de xxx lei.

De asemenea expertul precizează că analizând documentele privitoare la tranzacțiile comerciale înregistrate în contabilitatea reclamantei (respectiv avizele de expediere, facturile, jurnalele de bancă) din anexa menționată la obiectivul 1, rezultă că mărfurile care au făcut obiectul DVOT xxx/ 22.12.2006, au ajuns la firma din Franța (xxx) fiind încasate prin cont bancar în baza jurnalului de bancă.

Analizând aceste tranzacții comerciale din punct de vedere al legislației vamale, respectiv al modului în care DVOT xxx/22.12.2006 lichidează declarația vamală nr. xxx/29.11.2006 și declarația vamală xxx/15.12.2006, expertiza precizează următoarele:

În lista anexă declarației vamale de plasare în regim de antrepozit, EU 7 nr. xxx/22.12.2006 se specifică că aceasta lichidează parțial declarația vamală de perfecționare activă EU 5 nr. xxx/06.12.2006, fără a mai face vreo referire la declarațiile vamale care fac obiectul cauzei.

Expertul mai arată că, din conținutul documentelor studiate și analizate nu rezultă că mărfurile antrepozitate lichidează declarațiile vamale aflate în litigiu și nici faptul că reprezentantul vamal al reclamantei a întocmit declarația vamală în conformitate cu art.59 alin.1 din Regulamentul CEE 2913/1992 care prevede că „Toate mărfurile plasate sub un regim vamal fac obiectul unei declarații pentru regimul vamal respectiv (inclusiv antrepozitul vamal)."

Deci, în concluzie, cele două D.V.I. aflate în litigiu au fost acordate în regim suspensiv de perfecționare activă cu termen de închidere a operațiunii vamale la data de 6.XI.2007 și cum reclamanta nu a dovedit efectuarea închiderii acesteia, bine a fost respinsă acțiunea iar recursul reclamantei se respinge ca nefondat conform art.312 alin.1 Cod procedură civilă.

Nu poate fi primită nici incidența prevederilor art.143 alin.1 art.307 alin.4 din Legea nr.86/2006 a căror aplicare conduce la concluzia că declarațiile vamale cu nr.xxx/29.11.2006 și nr.xxx/15.12.2006 sunt declarații vamale de import care au închis în termenul acordat de autoritatea vamală declarațiile vamale de export temporar DVET nr. xxx/12.10.2006 și nr. xxx/22.11.2006, coroborat cu împrejurarea că s-a eliberat recurentei autorizația RO/DRV/068 pentru regimul vamal de perfecționare pasivă, respectiv cusut fețe încălțăminte aplicat accesorii, finisat în Ucraina. La rubrica 10 din această autorizație s-a menționat că operațiunea aprobată este complementară autorizației PAS nr.xxx/20.08.2001 conform art.143 din Legea nr.86/2006, privind Codul vamal al României.

Fiind verificate aceste apărări de către expertul introdus în cauză, s-a concluzionat prin răspunsul la obiecțiunile reclamantei, că la data de 21.12.2006, reclamanta, în calitate de vânzător, întocmește pentru cumpărătorul xxx SA factura nr.1, pentru care se întocmește Declarația vamală de plasare în regim de antrepozit vamal EU 7 nr.xxx/22.12.2006.

Din studiul listei privind documentele atașate acestei declarații vamale, respectiv notele de consum, borderoul de livrare, numărul de aviz (xxx), rezultă că se lichidează parțial Declarația vamală de perfecționare activă nr.xxx/29.11.2006 și nr.xxx/15.12.2006. Autoritatea vamală nu contestă acest document și nici factura întocmită de reclamantă pentru cantitatea de 3302 perechi componente șoșoni, mărfuri antrepozitate la XXX, ci numai faptul că Declarația vamală de antrepozitare vamală nr.xxx nu face obiectul litigiului.

Pentru diferența de 1008 perechi componente șoșoni, puse în consum prin Declarația vamală nr. xxx/20.02.2007, prin care reclamanta a pus în consum diferite componente pentru 3247 perechi, de asemenea, nu rezultă din vreun înscris în documente (facturi, etc.) prin care se face referire la declarațiile vamale nr.xxx/29.11.2006 și nr.xxx/15.12.2006.

Din analiza documentelor puse la dispoziția expertizei de reclamanta SC xxx SRL, respectiv, facturile de vânzare a mărfurilor reimportate din Ucraina în baza declarațiilor vamale nr.xxx/29.11.2006 și nr.xx/15.12.2006, rezultă că au fost reimportate 4310 perechi componente șoșoni alpini, mărfurile au ajuns la partenerul din Franța, reclamanta a încasat contravaloarea acestor mărfuri prin cont bancar, dar din punct de vedere al legislației vamale nu rezultă că aceste mărfuri au fost puse în liberă circulație.

Curtea mai reține că sunt irelevante soluției, criticile din recurs legat de neconsemnarea în procesul-verbai de control a numărului și a datei D.V.I. temporar în regim de perfecționare activă în baza autorizației PAS nr.xxx/2001, întrucât actul vamal producător de efecte juridice față de reclamantă nu este acest proces-verbal ci deciziile de regularizare a situației privind obligațiile suplimentare nr.xxx și xxx/9.1.2009 încheiate de pârâta Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale XXX, care constituie titluri executorii în condițiile Codului de procedură fiscală, așa cum se consemnează expres în finalul acestora.

Este eronată și invocarea prevederilor art.14 din Ordinul nr.2222/2006, întrucât la închiderea din oficiu a operațiunilor vamale de către autoritatea vamală, se datorează toate drepturile de import, respectiv taxele vamale și

cele cu efect echivalent al taxelor vamale de plătit la un import de mărfuri, deci și a T.V.A.

În consecință, pentru motivele expuse recursul reclamantei se respinge conform art.312 alin.1 Cod procedură civilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE :**

Respinge ca nefondat recursul declarat de reclamanta S.C. xxx S.R.L. XXX împotriva sentinței civile nr. xxx/22.IX.2010 pronunțată în dosarul nr. xxx/2009 al Tribunalului XXX.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, 3.V.2011.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

JUDECĂTOR

GREFIER